

K. B. N. Ján Maliarik

**CESTA
K VEDOMÉMU VSTÚPENIU
DO NAJVYŠŠIEHO
BYTIA**

1910

*Kto chce spasiť svet,
Musí sa najskôr spasiť sám.
To znamená poznať sám Seba.
Dokonalú cestu k tomuto podáva autor,
Ktorý touto cestou sám prešiel.*

*Venované všetkým ľuďom dobrej vôle, ktorí chcú napomáhať ľudstvu a svetu
v jeho evolúcii.*

Poznámky na prednej strane obalu:

telo

jazyk

I.

život

nos

ucho

oko

II.

človek

mysliaci orgán

vôľa

vedenie, poznanie

III.

znalosť

spravodlivosť

astrálne tvorenie

moc

múdroosť

IV.

boj

svätosť

duch

súcit

spoluradnosť

V.

činné pôsobenie

láska

prakticky Boh

a) Rovnomyseľnosť

b) Rovnomyseľnosť

c) Rovnomyseľnosť

VI.

Pokoj

Jas

Blaženosť

Teoreticky

Absolútno

VII.

Bohokniežatstvo – Rovnomyseľnosť Splynutie

Úvod

***Ja zo svojej stránky zastupujem smer,
ktorý sa zaoberá
konečným úplným vykúpením.***

Tak aj v tejto prednáške.

Preto z nej môže získať úžitok len ten, kto úplné vykúpenie hľadá a praje si ho.

Ak sa pri mojej prednáške niekto unaví, nech celkom pokojne odíde. Mňa sa to nijak nemilo nedotkne.

Cesta k vedomému vstúpeniu do najvyššieho Bytia,

Vedomé prebývanie v Najvyššom Bytí

alebo krátko povedané:

Najvyššie Sebavedomie

Toto je predmetom nášho rozjímania, ktorému chceme venovať svoju plnú a nedeliteľnú pozornosť a ako sa mi javí, venovať budeme.

Predovšetkým krátku definíciu najvyššieho Bytia.

Čo je najvyššie Bytie – večne nadčasové, bezmedzne nadpriestorové, nepodmienené nadkauzálne (nadpríčinné)?

Absolútne vedenie, absolútna čistota, absolútna spravodlivosť a pravdivosť ožiarená absolútnou dobrotou a milosrdnosťou, absolútna moc v každom smere, absolútny pokoj a blaženosť, nevýslovne blažené stíšenie a uspokojenie – to sú sväté vlastnosti v najvyššom Bytí.

Kto je tak šťastný a môže sa vo svojom vedomí povzniesť až k tomu najvyššiemu Bytiu:

Ten sa bude môcť stretávať s nesmrteľnými, s najčistejšími a najvznešenejšími bytosťami, ten bude môcť uzrieť nevysloviteľné a neopísateľné a byť toho účastný, ten sa bude môcť s radosťou zrieť veľkej a mocnej ilúzie prejaveneho bytia, ten bude môcť po všetky veky putovať v najvyššom svetle a sám leska nádheru, čistotu a blaženosť vyžarovať.

K tomu je ovšem bezpodmienečne nutné uskutočnenie najvyššieho Vedomia.

Pretože len Najvyššie môže pochopiť Najvyššie:

len Najvyššie môže milovať Najvyššie:

len Najvyššie môže pretrvávajúť v Najvyššom.

Áno, len najvyššie Vedomie sa môže povzniesť k najvyššiemu Bytiu.

A potom Bytie a Vedomie v najvyššej dokonalosti ustanoviť ako Sebavedomie.

Bez najvyššieho Vedomia nie je možné vniknúť do najvyššieho Bytia, nie je možné prebývať v najvyššom Bytí, bez najvyššieho sebavedomia nie je možné uzrieť divy najvyššieho Bytia, nie je možné užívať blaha božského Pokoja. Bez úplného zjednotenia najvyššieho Bytia s Najvyšším Vedomím nie je možné byť ako najvyššie Sebavedomie božím obrazom a božím odleskom na zemi. Toto je nesporne svätá skutočnosť a pravda.

Z toho vyplýva – celkom podľa pravdy: ak sa Chce niekto povzniesť k Najvyššiemu, musí si so sebou priniesť potrebné vedomie.

Predpokladajme teda, že máme potrebné najvyššie vedomie.

Potom by mohlo byť ponaučenie veľmi krátke.

Potom by stačilo povedať: „Najvyššie Bytie je najčistejšia čistota“, - a ihneď by sme to pocítili v celej plnosti tej nádhery.

Potom by stačilo povedať: „Najvyššie Bytie je najvyššia Moc“, - a rozprúdila by sa v nás a prenikla by nami levia sila a levia statočnosť.

Pri skutočne dosiahnutom najvyššom Vedomí by stačilo tíško prespevovať: „Svätý, svätý, svätý,“ a rozochvel by nás oblažujúci, krištáľovo číry sviatostný pocit. Pri uskutočnenom najvyššom Vedomí by stačilo ticho prednášať slovo: „Absolútne blažené odpočinutie,“ a ako nejaký Boh by sme sa položili na perute večnosti a blažene odpočívali, - buď letiac bezmedznom v strašnej víchrici, alebo ticho žiariac vo svetelnom jase, alebo plápolaj v tepelnej žiare. Nič strašného by sme nepocítili v hrôzach blesku a hromu, nič hrozného v hrôzach najspaľujúcejšej žiary, áno, ľahko by sme zniesli aj zrútenie celej slnečnej sústavy. Blažene, blažene by sme odpočívali. Ako to ani inak nie je možné pod krídlami Najvyššieho za prítomnosti najvyššieho Vedomia.

V t-o-m-t-o p-r-í-p-a-d-e stačí slovo a čo je nad to, ďalšie vysvetľovanie je skôr rušením než povzbudením.

Predpokladajme však: Milé ľudské dietky nemajú ešte potrebné najvyššie Vedomie. –
Možno ich v t-o-m-t-o prípade viesť do výšin absolútneho Bytia?

Iste že nie.

Veď to je úplne nemožné.

Čo teda v t-o-m p r í p a d e robiť??

23.IV. – 1910

V tom prípade musia milé ľudské dietky najskôr byť pripravené k vedomiu. V-e-č-n-ý o-t-e-c, ako je ním všetko Bytie, s-a m-u-s-í p-o-z-n-a-ť v-o s-v-o-j-o-m s-y-n-o-v-i, j-e-d-n-o-r-o-d-e-n-o-m a v-o s-v-e-t-l-e z-r-o-d-e-n-o-m. V-e-č-n-ý o-t-e-c s-a m-u-s-í v-o s-v-o-j-o-m v-l-a-s-t-n-o-m s-y-n-o-v-i s-v-e-t-l-a p-r-e-b-u-d-i-ť k V-e-d-o-m-i-u.

Áno, tak: Absolútne Bytie musí dospieť k absolútnemu Vedomiu.

T-o j-e k-r-s-t v m-e-n-e S-y-n-a.

Ak dospel niekto tak ďaleko, potom zostáva iba ešte krok: Krst, ponorenie sa v Mene Ducha Svätého.

Áno, Zasnúbenie, zjednotenie absolútneho Bytia s absolútnym Vedomím: Najvyšší, najčistejší, najvznešenejší manželský zväzok = najvyššie S-e-b-a-v-e-d-o-m-i-e.

Pokiaľ však nie je vyvinuté najvyššie Vedomie, pokiaľ človek neprijal krst v mene Syna jednorodného vo svetle poznania, nie je možné a tiež nie je dovolené hovoriť o božsky vznešenej skutočnosti najvyššieho Sebavedomia alebo udeľovať Krst v mene Ducha svätého. (Až vstup čiže krst v mene Syna umožňuje a dovoľuje ísť ďalej.) Privodiť túto možnosť je neobyčajne obtiažna a neobyčajne dlhá práca. Ovšem podľa okolností a vývojového stupňa, ktorý dotyčné ego dosiahlo.

Ak je dotyčné ego veľmi zaostalé, musí sa k nemu hovoriť a rozprávať: potom sa musí dlho a zoširoka vysvetľovať a dlho učiť najrôznejšie slová a pojmy a zákony logiky. Potom musí človek čítať a písať knihu za knihou, a znovu čítať, musí vypočuť dobré aj zlé kázania, musí sa zúčastniť najrôznejších umravňujúcich i káravých rečí, dogmatických a filozofických prednášok, vysvetľovaní a preberaní: Tak sa v nás rodí Syn, Svetlo, tak prijímame krst v mene Syna nie vonkajškovo, symbolicky, ale vnútorne, v skutočnosti.

V mene Otca sme pokrstení všetci, lebo sme. Čo sme? Čo sme? Sme časťou Bytia. My všetci sme v Otcovi. Otec, Bytie, - to sme my sami.

Sme však tiež v Synovi?

Prijali sme tiež krst v mene Syna?

Isteže áno!

Ale do akej miery? –

Aby ste tiež dobre rozumeli, čo hovorím a čo chcem povedať, položím otázku ešte takto: „Ako ďaleko siaha Vaše Vedomie? Ako ďaleko siahajú jeho hranice?“ Inými slovami: „Ako hlboko ste pokrstení v mene Syna božieho?“ Alebo ešte inak: „Ako jasne vo Vás žiari svetlo poznania? Aký je lesk Vašich duší?“ To sú hĺbky prehlboké, ba, je to bezodná hlbina. A len kto je pokrstený (ponorený) v bezodnú hlbinu, môže pochopiť Najvyššie a porozumieť mu a – byť spasený. Inak spasenie nie je možné.

Kto nie je pripravený dať sa hlboko – hlboko pokrstiť, kto sa nedá zodpovedajúcim spôsobom priviesť k najvyššiemu vedomiu: ten celkom určite zostane v temnote a nebude môcť uzrieť nevýslovnú krásu Bohosynovstva.

Pýtam sa, milení, ešte raz:

„Ako ďaleko siaha Vaše vedomie? Ako ďaleko siahajú hranice poznania Vášho vlastného Bohosynovstva?“

„Tak to teda skutočne nevieme“, znie tu a tam veľmi krásna a úprimná odpoveď, zasluhujúca si Ďalšieho vysvetlenia. Preto sa pokúsím v ďalšom výklade milým dietkam božím vysvetliť, ako ďaleko sú tiež božími Synmi, t. j. ako ďaleko siahajú hranice ich vlastného uvedomovania, čo je jedno a to isté.

25.4.1910

Vysvetľovanie bude asi spojené s ťažkosťami.

„A prečo práve stále o tom?“ pýta sa celkom korektne vzdorovitý detský duch. Prečo sa zmieňuje tiež o ťažkostiach? – Len preto, milení, že deti sú obyčajne trochu nepozorné a netrpezlivé, nepokoje rušivé, majú zmysel a záujem len pre detské báje. Totiž deti sú deti a človek musí mať s nimi trpezlivosť.

A tí malí sú tak celkom nevinní vo svojej detskosti.

Pretože však chcú byť detičky veľmi dobré, t. j. veľmi pozorné, hlboko, prehlboko a celkom sústredené na obťažný predmet, budem vysvetľovať ďalšie veci bez ťažkostí a s potešením.

„Chcete zrovna také byť?“

„Dobre teda, tak počúvajte a dajte pozor na moje slová.“

„Dozaista, ó pane! Budeme počúvať a dávať pozor a čo nám povieš, dôkladne si zapamätáme a často zopakujeme.“

A vznešený hovoril so súcitným srdcom a blahovoľnou myslou v blaženej božskej vznešenosti, prameniacej z Pokoja. Dokonalý hovoril: „N-i-č t-u n-i-e j-e, a-n-i v-e-l-k-é a-n-i m-a-l-é. C-e-l-é p-r-e-j-a-v-e-n-é b-y-t-i-e j-e i-l-ú-z-i-a.“

Táto presvätá myšlienka bude povolaná, akonáhle sme jej dôkladne porozumeli a pochopili ju, ujasniť nám, čo vlastne je n-a-j-v-y-š-š-i-e V-e-d-o-m-i-e. Dokiaľ sme túto pravdu: Nič tu nie je, čiže celé prejavéné bytie je ilúzia – nepochopili a svojim vedomím neobsiahli, je úplne nemožné, aby sme porozumeli mimoriadne ťažkému obsahu pojmu absolútne Vedomie. A ešte omnoho ťažšie je – bez tohto porozumenia chcieť usilovať o zjednotenie s večným Otcom, s absolútnym Bytím.

Postup procesu duchovného vývoja je vo všetkej krátkosti tento:

- 1.) Tápanie v temnotách trvajúce eony. – Bytie v rodičovskom lone.
- 2.) Eony trvajúce úsilie o svetlo a poznanie.
- 3.) Nepopísateľne ťažký zápas o úplné porozumenie a logické pochopenie najvyššieho Svetla. Toto najvyššie, toto oslňujúce Svetlo je vyjadrené slovami: Nič tu nie je. Alebo: Celé prejavéné Bytie je ilúzia. Nie je Svetlom prejavéné bytie! Celé prejavéné Bytie je smrť, je tápanie v tme. Kto chce dospieť k Svetlu, musí zaprieť a prekonať celé prejavéné bytie.

Nie je nič – to je Svetlo.

Všestranne jasné poznanie tohoto Svetla, úplné pochopenie tejto myšlienky či tejto Pravdy, je úplný Krst v mene Syna, t. j. v mene Loga, Pravdy, božského Poznania. Ak sme Krst v plnej miere prijali; t. j. ak sme nadobudli plného porozumenia pre najvyššie Vedomie, potom nasleduje Krst v mene Ducha svätého – cirkevne povedané: filozoficky povedané: skutočné pochopenie najvyššieho Bytia najvyšším Vedomím. Tento Krst v mene Ducha svätého, to znamená skutočné zjednotenie absolútneho Vedomia s absolútnym Bytím – Unio Mystica (cirkevne a dogmaticky povedané), Ja a Otec Jedno sme (v biblickej terminológii) je ešte ťažšie ako krst v mene Syna.

26.5.1910

Je ešte omnoho obtiažnejšie, než nadobudnúť porozumenie pre najvyššie Vedomie, než Poznanie Svetla Syna Božieho. Preto tiež hovoril Kristus Pán: „Preto vám tiež hovorím: Všetky hriechy a rúhania budú ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Duchu nebude ľuďom odpustené. A kto tu niečo hovorí proti synu človeka, tomu bude odpustené, ale kto niečo hovorí proti Duchu Svätému, tomu nebude odpustené ani v tomto ani v onom svete (Matúš XII, 31.,32.).“

To jest: Kto sa prehreší proti poznaniu Svetla, proti uvedomovaniu, proti Synovi a proti Krstu v mene Syna, kto sa protiví Pravde vo svojej nevyvinutosti a neprejasnenosti, ale komu sa dostalo Krstu v Mene Ducha Svätého a kto uskutočnil svoje zjednotenie s Otcom, kto dosiahol svoje Unio Mystica, alebo čisto filozoficky – kto s pomocou Zjednotenia najvyššieho Vedomia s najvyšším Bytím dosiahol najvyššieho Sebavedomia a prehrešil sa proti tomuto najvyššiemu a najsvetlejšiemu manželskému zväzku, tomu jeho hriech nebude odpustený a nebude môcť byť prepáčený. Lebo kto pretrhol už dosiahnutý najvyšší a najsvetlejší zväzok či zjednotenie s Bohom, ten zničí seba sám na večné časy. Je na veky stratený, pretože časné získal a večné stratil. Hriech proti Synovi môže byť ešte odpustený, ale hriech proti Duchu Svätému n-e-m-ô-ž-e byť odpustený.

V inej prednáške to vysvetlím podrobnejšie a úplne zrozumiteľne.

Teraz podotýkam len toľko: Čím vyššie kto vystúpi, tým väčšie mu hrozí nebezpečenstvo. Tým je tiež väčšia zodpovednosť.

Podme ďalej! Nadovšetko požehnané a svojmu úplnému zduchovneniu veľmi blízke je to milé ego, ktoré si vydobylo a vybojovalo jasné Poznanie a úplne zrelé pochopenie najvyššieho Vedomia.

Ale bezmedzne požehnané a ako Boh vznešené je ono sväté Ego, ktoré si svojim získaným najvyšším Vedomím dobylo a vyzápasil zjednotenie s najvyšším Bytím, ktoré víťazne dospelo k najvyššiemu sebedovomiu. Toto víťazstvo je také slávne, také veľkolepé, je také sväté, že sa všetky nebesá blažene rozochvievajú, keď sa niektorej ľudskej bytosti podarí sa účasťou tohto víťazstva.

Takéto víťazstvo si vydobyl Pán Budha a Pán Ježiš Kristus a ešte iní, s rôznym ovšem odtieňom podľa okolností.

Takéto bohorovné Ego nepotrebuje žiadneho vysvetľovania a vôbec žiadnych výkladov, aby dôkladne porozumelo slovám: „Vedomé prebývanie v najvyššom Bytí.“ Pretože Boh rozumie Božskému.

Ale nie tak malé deti. Tie sa musia ešte mnohokrát znovu narodiť, musia sa mnoho učiť a zdolať všestranné mnohonásobné boje a zakúsiť žalosti a bolesti, radosti a jasot, rozkoše i rozmanité umierania, než budú schopné pochopiť najvyššie Svetlo, najvyššiu, najsvätejšiu Pravdu: Nič tu nie je a tak celkom vedome blažene prebývať a blažene zotrvať v najvyššom Bytí.

Poznamenávam pri tejto príležitosti, že milým ľudským bytostiam bude vznešené Svetlo celkom iste odňaté, ak si ho nebudú vysoko vážiť a ceniť a ak sa k nemu nebudú približovať s posvätnou úctou.

Najvyššiemu musíme vychádzať v ústrety s celkom čistou a celkom svätou oddanosťou, pretože Najvyšší je jednak najprísnejšou prísnosťou, jednak najmilosrdnejšou milosrdnosťou, okrem toho ovšem najvyšším Vedením – Poznaním, najvyššou Mocou a najvyššou Svätosťou.

Pristúpme teda v posvätnéj úcte k bližšiemu vysvetleniu a výkladu slov: Vedomé prebývanie v najvyššom Bytí.

Východným bodom k tomuto vysvetleniu bude častejšie už uvedená Pravda: Celé prejavené bytie je ilúzia – jasnejšie a určitejšie povedané: Nič tu nie je.

Seba poznávajúci Boh povie: „Celé prejavené bytie je ilúzia“. Ale už súcí Boh sa vyjadrí takto: „Nič tu nie je“ a pociťuje to celou svojou veľkou dušou.

Malé dietky ovšem nechápu a neobdivujú ani jedno ani druhé, pretože to presahuje ich chápanie, presahuje hranicu ich poznania, ich vedomia. Avšak tie z malých detí, ktoré sú nevychované a snád' sa vo svojej nevychovanosti aj smejú nanajvyš svätým Pravdám, tie milé detičky budú musieť zostať v tme. Ale tí najmilejší, najoddanejší, najväznejší, najpokročilejší budú dobrotivo vedení ďalej a tiež dovedení.

Za tým účelom vezmeme Seba Samých za predmet vysvetľovania, pretože my sami sme celý prejavený svet v malom mikrokozme. My sami sme dokonalou ilúziou prejaveného bytia, ktorej dokonalosť dosiahla v tejto slnečnej sústave najvyššieho stupňa; tejto ilúzii už nič nechýba, ona dozrela k tomu, aby bola na ňu bola vložená ničiaci ruka. My sme skutočne už tak zrelí, aby sme strastiľnú ilúziu prejaveného bytia nášho mikrokozmu mohli bez lútosti zničiť a súc vykupení vstúpiť do jasu nebies? Sme skutočne tak ďaleko, sme takto zrelí.

Nuž, to uvidíme ďalej.

Odvážime sa za tým účelom rozobrať, bližšie analyzovať seba samých.

Nič tu nie je!

Tie mnohé krásne tváre a tie tak krásne, živo žiariace oči, tak veľmi citlivé a čulé srdcia,
tak hlboko mysliace hlavy,
tak jasne rozlišujúce – počujúce uši,
tak jemne čuchajúce nosy,
tak jemne ochutnávajúce jazyky,
tak mnohonásobne hmatom vnímajúce telá,
to všetko je púhe Nič.

Nič tu nie je!

Celé bytie makrokozmu a mikrokozmu je číra ilúzia.

Oko a nespočetne krásne a pôvabné formy – nič, prázdna ilúzia.

Ucho a nespočetne krásne a pôvabné tóny – nič, prázdna ilúzia.

Nos a nespočetne krásne a lákavé vône – nič, prázdna ilúzia.

Jazyk a nespočetne lákavé šťavy – nič, prázdna ilúzia.

Telo a nespočetne príjemné dotyky plné rozkoše – nič, prázdna ilúzia.

Ľudský duch a nespočetne veľké a vznešené myšlienky – nič, prázdna ilúzia.

C-e-l-é p-r-e-j-a-v-e-n-é b-y-t-i-e j-e i-l-ú-z-i-a.

N-i-č t-u n-i-e j-e.

Túto práve vyloženú Pravdu ako takú poznal a ako takú tiež hlásal nado všetku mieru veľký Majster a Pán.

Tu je však nevychovaný milý človečik, ktorý svätcovi odporuje a pútaný súc mocnou nevedomosťou, hovorí: „Čože, moja sila je ilúzia? Moje peniaze, moja krása, moje poznanie, moja cnosť, moja čistota, moje myšlienky, moje city sú nič, sú ilúzia??! –

To nie je pravda!“

To tvrdí nevedomec a odvráva Najsvätejšiemu.

Teda, ako veľmi hlboko tkvie v nevedomosti taká robustná osoba odporujúca Najsvätejšiemu, a ako málo má z najvyššieho Vedomia, to dokážem podľa zákona cykličnosti a podám vysvetlenie, ktoré úplne zničí všetok odpor.

Použijeme k tomu účelu malého, tisícročného časového cyklu. Povedz mi len, ty úbohý, milý, malý, zaslepený človečik, povedz mi predsa, čo bude z tvojej sily a z tvojho silného ramena po týchto tisícich rokoch? P-ú-h-e n-i-č !

Nie si vôbec schopný svoju, tak mocne pociťovanú, fyzickú silu uchopiť a pevne udržať tak malé časové obdobie tisíc rokov.

Áno, nepatrný časový úsek 1 000 rokov zosmiešni všetku tvoju silu a moc. Alebo nepoznáš prevelkú silu dlhovekého slona vážiaceho 500 q? Pohliadni, aj takej obrovskej sile sa posmieva malý tisícročný časový cyklus. Tak sa, milý úbohý človeče, len pekne pokor, a ak to učíš, porastieš vo svojom poznaní a porastie aj tvoja sila. Ale určite len ak budeš úplne pokorný. Cnosť, ktorá ti prislúcha v tvojej nebotyčnej nevedomosti, je pokora. Preto sa usiluj o pokoru.

Pretože sme teraz prekonali a potlačili tento najurážlivejší a najsmiešnejší aspekt ľudskej pýchy, pokračujeme ďalej a vezmeme väčší časový cyklus 10 000 rokov.

Povedzte teraz, milí priatelia a pútnici, putujúci so mnou vo veľkej a hlbokkej pokore, povedzte, milení: Čo zostane z našich mocných citov a vznešených myšlienok po tomto časovom cykle? - Púhe nič. Všetky sa rozplynú v jediné veľké sväté Nič, v Absolútne! Či budete schopní podržať svoje vznešené myšlienky aj potom, až ich dostihne ničivá sila 10 000 ročného časového cyklu? Budete v stave svojej vychvaľovanej vznešenej myšlienky aj potom poznať a opäť nájsť a pokladať za svoje vlastné? Budete toho schopní?

Nuž, podľa sily a mohutnosti vášho Vedomia. Ak sa hranice Vášho Vedomia vyvinuli tak ďaleko, budete schopní tiež potom podržať a pociťovať šťastie 10 000 ročného života. Ak sa však hranice vášho vedomia ešte tak ďaleko nevyvinuli, tak všetky vaše vznešené myšlienky zožnú len posmech a pohrdanie malého 10 000 ročného cyklu. Tak sa veci majú.

Tak teda čo nám prísluší? Pýcha alebo pokora? – Hlboká, hlboká pokora ako hlboko, hlboko nevedomým.

Buď pri tejto príležitosti krátko poznamenané, že toto často uvádzané a veľmi dôležité Vedomie tu na zemi v tejto našej dnešnej konštitúcii vybojované byť môže a vyzápasené byť musí. Áno, rodiskom blažených Bohov je toto najpožehnanjšie pozemské slzavé údolie. Využime hojne tejto vzácnej príležitosti!

Podme ďalej a zničme a zdolajme pýchu z telesnej krásy.

Nie, milé krásky! Čo sa týka vašej krásy, tej sa nechcem dotknúť, alebo ju zraniť, alebo ju nechať rozplynúť v Absolútne, ani ju odvanúť ako panenský kvetinový peľ a tým ju odstrániť. Nie, to nie. Ja sa chcem skôr z vašej krásy radovať, ako? Ako z vašich zásluh, hodných uznania, z Vašej dobrej karmy. Avšak povedzte predsa otvorene, dobrosrdečne, s celkom utíšenou myslou, súc hlboko ponorené do hlbín Božstva, povedzte len, Vy milé krásky, čo bude z vašej krásy za – 100 rokov?? –

Kiež by ste vo večnosti tak krásne kvitli, ako je tomu u Vás dnes. To Vám praje ten, kto Vás dobre chápe a miluje Vás (uctieva?).

A vy, milé nekrásne (milí nekrásni), nebudte vôbec smutné, nebudte sklúčené. Veď je márne a pomíňajúce je celé prejavené bytie. O čo ešte viac v ňom kvitnúce ruže! Nebudte teda smutné a sklúčené. Neste trpezlivo bremeno svojho trestu. A pretože ešte stále túžite po tom, žiť ešte raz v prejavenom bytí a chcete ešte raz vykvitnúť krásne na tomto svete, tak sa len polepšite a objavíte sa tu ako krásne grácie vo fantázii slávnych Grékov. Bola to fantázia tvoriaca krásno. Nebudte však potom pyšné, milené. Pevne si uchovajte v pamäti dnešné poučenie; pretože akonáhle sa Vám ho dostalo, bol by spätný pád – keby ste sa prípadne vyvyšovali – tým hlbší a bolestnejší. S pokorou sa však môžete v kráse vyrovnáť najkrásnejším bohyniam a môžete vychovávať hrubší mužský svet svojou krásou k jemnosti. Áno, akonáhle si získate veľkú krásu, čo sa môže stať len s nehou pravej hlbokkej pokory, - akonáhle získate veľkú krásu, budete môcť pomáhať pri vytváraní alebo vývoji ženského ideálu v mužovi. A jemným sa stanúci muž Vám to potom stonásobne iným spôsobom odplatí a nahradí.

Ak však dávate už dnes prednosť večnému a úplnému Vykúpeniu z prejaveného bytia, len sa pevne primknite k slovu Majstrovmu: Nič tu nie je. Celé prejavené bytie je ilúzia.

Akonáhle v pravde uskutočníte túto najvyššiu Majstrovu Myšlienku, budete po všetky veky zachránené a vyslobodené zo všetkej biedy.

Nuž si teraz utvárajte svoje Bytie či prejavené bytie, ako sa vám páči. Podľa toho, čomu dáte prednosť. To sa vám stane a uskutoční.

2.4.1910

Vezmite ešte väčší časový cyklus – 100 000 ročný časový cyklus. Čo nám zvestuje tento časový cyklus? Že je veľmi veľkým a mocným pánom, ktorý dáva vznik a zánik národom, dáva rozvíjať a rozkvitať veľkým nádherným kultúram a ako mydlové bublinky ich odvieva a dáva im zasa miznúť.

Nesporne krásna a nádherná je naša dnešná kultúra, ktorú sa tu pred našim zrakom vidíme týčiť a vypínať až k nebesám. Ako nepatrný komárik stojí pred ňou človek – jedinec. A napriek tomu je táto kultúra len mydlovou bublinou pre tento nie príliš veľký časový cyklus 100 000 rokov. Kedy sa len naše vedomie stane pánom v tomto časovom cykle?

Podme ďalej a vezmime si ešte väčší časový cyklus 1000 miliónov rokov. Čo nám zvestuje tento cyklus? Že v ňom vznikajú a zanikajú celé planéty.

A v časovom cykle 10 000 biliónov rokov sú dokonca Bohovia vládnuci mnohým slnečným sústavám blažene uvádzaní do najvyššieho Pokoja v najvyššom Bytí. (Hovorené z obyčajného ľudského hľadiska: Bohovia miznú, pretože pre prostý a neobyčajne malý a obmedzený rozumček je návrat do najvyššieho Pokoja v najvyššom Bytí zmiznutím.)

A pozrite sa a uvážte: Časový cyklus 10 000 biliónov rokov nie je ešte večný Otec, nie je ešte najvyššie Bytie. Časový cyklus 10 000 triliónov a kvadriliónov a kvintiliónov rokov – všetko ešte nie je večný Otec, nie je ešte najvyššie absolútne Bytie.

Čo teda je večný Otec, najvyššie absolútne Bytie?? –

30.4.1910

N-i-č t-u n-i-e j-e !

C-e-l-é p-r-e-j-a-v-e-n-é b-y-t-i-e j-e i-l-ú-z-i-a !

Pohliadnite predsa, milení, a uvážte!

Uvažujte hlboko, uvažujte dôkladne Pravdu, svätú Pravdu, zo všetkého utrpenia vykupujúcu a vyslobodzujúcu. Preniknime do pochopenia Pravdy, do veľkej Pravdy, ešte hlbšie.

5) Prostredníctvom oka a tvarov vzniká vedomie zrakové. Stretnutie týchto troch rodí dotyk, zvaný tu na tomto stupni Zrakový dotyk. Ním vzniká pocit, cit, príjemný, nepríjemný a neutrálny so svojimi tisícovými odtieňmi.

Čo je teraz svätou pravdou o očiach a tvaroch?

Že sú pomínutelné, že zaniknú.

Keď však tvary a oko sú pomínutelné, o čo viac je pomínutelné nimi podmienené zrakové vedomie a zrakový dotyk a cit, príjemný, nepríjemný a neutrálny!

Teda svätá Pravda: oko, tvary - premnohé, zrakové vedomie, vytúžené, zrakový dotyk plný rozkoše, a cit – púhe nič, len ilúzia.

4) Prostredníctvom ucha a tónov vzniká sluchové vedomie.

Stretnutie týchto troch rodí dotyk, zvaný tu na tomto stupni sluchový dotyk. Ním vzniká pocit, cit príjemný, nepríjemný, neutrálny so svojimi tisícovými odtieňmi. Celá kniha by sa mohla napísať o týchto citoch a pocitoch spôsobených sluchovým vedomím.

Čo je teraz svätá pravda o uchu a tónoch?

Že sú pominuteľné, že zaniknú.

Keď však ucho a tóny sú pominuteľné, o čo viac je pominuteľné nimi podmienené sluchové vedomie a sluchový dotyk a cit – príjemný, nepríjemný a neutrálny!

Teda svätá Pravda: ucho,

sluchové vedomie túžobne žiadané,
sluchový dotyk plný rozkoše
a cit – mnohonásobne mnohonásobný –
púhe nič, len ilúzia.

3) Prostredníctvom nosa a vôní vzniká čuchové vedomie.

Stretnutie týchto troch rodí dotyk zvaný tu na tomto stupni čuchový dotyk. Ním vzniká pocit, cit, príjemný, nepríjemný, neutrálny so svojimi tisícerými odtieňmi.

Čo je teraz svätou Pravdou o nose a vôňach?

Že sú pominuteľné, že zaniknú.

Keď však nos a vône sú pominuteľné, o čo viac je pominuteľné nimi podmienené čuchové vedomie a čuchový dotyk a cit, príjemný, nepríjemný alebo neutrálny!

Teda svätá Pravda: nos,

nespočetné vône,
čuchové vedomie túžobne žiadané
čuchový dotyk plný rozkoše
a cit – mnohonásobne mnohonásobný –
púhe nič, len ilúzia!

2) Prostredníctvom jazyka a šťavi vzniká chuťové vedomie.

Stretnutie týchto troch rodí dotyk, zvaný tu na tomto stupni chuťový dotyk.

Ním vzniká pocit, cit, príjemný, nepríjemný a neutrálny so svojimi tisícerými odtieňmi.

Čo je teraz svätou Pravdou o jazyku a šťavách?

Že sú pominuteľné, že zaniknú.

Keď však jazyk a šťavy sú pominuteľné, o čo viac pominuteľné je nimi podmienené chuťové vedomie a chuťový dotyk a cit – príjemný, nepríjemný alebo neutrálny!

Teda svätá Pravda: jazyk,

premnohé šťavy,
chuťové vedomie túžobne žiadané,
chuťový dotyk plný rozkoše,
a cit mnohonásobne mnohonásobný –
púhe nič, len ilúzia!

1) Prostredníctvom tela a dotýkania vzniká hmatové vedomie.

Stretnutie týchto troch rodí dotyk, zvaný tu na tomto stupni hmatový dotyk.

Ním vzniká pocit, cit – príjemný, nepríjemný a neutrálny so svojimi tisícerými odtieňmi.

Čo je teraz svätou Pravdou o tele a dotýkaní?

Že sú pominuteľné, že zaniknú.

Keď však telo a dotýkanie sú pominuteľné, o čo viac pominuteľné je nimi podmienené hmatové vedomie a hmatový dotyk a cit – príjemný, nepríjemný a neutrálny!

Teda svätá Pravda: telo,

nespočetné dotýkanie,

hmatové vedomie túžobne žiadané,
hmatový dotyk plný rozkoše,
a cit mnohonásobne mnohonásobný –
púhe nič, len ilúzia!

6) Prostredníctvom myšlienkovvej sily a myšlienok vzniká myšlienkové vedomie.

Stretnutie týchto troch rodí dotyk, zvaný tu na tomto stupni myšlienkový dotyk. Ním vzniká pocit, cit – príjemný, nepríjemný a neutrálny so svojimi tisícerymi odtieňmi.

Čo je teraz svätou Pravdou o duchovnej myšlienkovvej sile a myšlienkach? – O vedách a veľkých kultúrach?

Že sú pominuteľné, že zaniknú.

Keď však myšlienková sila v človeku a myšlienky sú pominuteľné, o čo viac pominuteľné je nimi podmienené myšlienkové vedomie a myšlienkový dotyk a myšlienkový pocit, cit príjemný, nepríjemný a neutrálny!

Teda svätá Pravda: duchovná myšlienková sila,
nespočetné myšlienky,
myšlienkové vedomie túžobne žiadané,
myšlienkový dotyk plný rozkoše,
a celý myšlienkový cit mnohonásobne mnohonásobný,
púhe nič, púha ilúzia.

V pravde tak: Celé prejavené bytie je ilúzia!

7) N-i-č t-u n-i-e j-e !

5) Žiadne oko, žiadne tvary a žiadne zrakové vedomie a žiadny zrakový dotyk a žiadny zrakový pocit, žiadny cit;

4) žiadne ucho a žiadne tóny a žiadne sluchové vedomie a žiadny sluchový dotyk a žiadny sluchový pocit, žiadny cit;

3) žiadny nos a žiadne vône a žiadne čuchové vedomie a žiadny čuchový dotyk a žiadny čuchový pocit, žiadny cit;

2) žiadny jazyk a žiadne šťavy a žiadne chuťové vedomie a žiadny chuťový dotyk a žiadny chuťový pocit, žiadny cit;

1) žiadne telo a žiadne dotýkanie a žiadne hmatové vedomie a žiadny hmatový pocit, žiadny cit;

6) žiadna myšlienková sila a žiadne myšlienky a žiadne myšlienkové vedomie a žiadny myšlienkový dotyk a žiadny myšlienkový pocit, žiadny cit;

7) n-i-č t-u n-i-e j-e !

* * *

T-o-t-o j-e n-a-j-v-y-š-i-e B-y-t-i-e, a-b-s-o-l-ú-t-n-e, j-e-d-i-n-é, n-e-p-o-m-i-n-u-t-e-l'-n-é,
v-é-d-a-n-t-i-c-k-é S-a-t.

T-o-t-o j-e r-í-š-a v-e-č-n-e b-l-a-ž-e-n-é-h-o P-o-k-o-j-a.

T-o-t-o j-e r-í-š-a, k-d-e t-i-c-h-o z-a-z-n-i-e-v-a H-l-a-s v-e-č-n-é-h-o T-i-c-h-a a m-ô-ž-e
b-y-ť v-n-í-m-a-n-ý a p-o-č-u-t-ý l-e-n t-ý-m n-a-j-j-a-s-n-e-j-š-í-m s-p-ô-s-o-b-o-m.

T-o-t-o j-e s-t-a-v v-e-č-n-e b-l-a-ž-e-n-é-h-o a n-e-v-ý-s-l-o-v-n-é-h-o v-y-s-l-o-b-o-d-e-n-i-a.

T-o-t-o j-e v-e-č-n-ý O-t-e-c, S-v-ä-t-ý S – v – ä – t - ý .

Avšak k pochopeniu tohoto najvyššieho Bytia: k tomu náleží obrovské, obrovité Vedomie. Ako sa môže také obrovské Vedomie vyvinúť? –

A môže vôbec slabý ľudský tvor dospieť k tomu obrovskému, k tomu božskému Vedomiu?–

Áno! Slabý ľudský tvor môže k tomuto Vedomiu dospieť.

Slabé, krehké ľudské stvorenie je k tomuto povolanie!

Je to jeho cieľ a jeho určenie!

Nemá zostať slabým ľudským stvorením, zahaleným, oblečeným v krehké pozemské črepy! Nádherne žiariacim Synom Božím sa má stať!

Ako je to všetko možné?

S-e-b-a-p-o-z-n-a-n-í-m ! P-o-z-n-a-j s-á-m s-e-b-a !

Také je tu rozriešenie.

Keď som vám teraz jasne ukázal večného Otca, najvyššie Bytie a keď ten, kto má oči k videniu, Otca uvidel, povediem vás teraz k večnému Synovi, k najvyššiemu Vedomiu, pokiaľ ovšem okolnosti dovoľia a umožnia.

Keď som vám teraz jasne ukázal večného Otca, najvyššie Bytie, a keď ten, kto má oči k videniu, Otca uvidel, povediem vás teraz k večnému Synovi, k najvyššiemu Vedomiu, pokiaľ ovšem okolnosti dovoľia a umožnia.

Aby ste však mohli byť privedení k večne živému Synovi, t. j. k najvyššiemu nepominuteľnému Vedomiu, musí vám byť do ruky vložená živá kniha.

Celkom slepí a celkom nevedomí musia mať písané knihy. Niet tu pre nich inej pomoci. A medzi mŕtvymi literami písaných kníh musia tak dlho hľadať a hľadať, totiž Otca a Syna a Ducha Svätého, t. j. Bytie – Sat, Vedomie – Čít a Sebavedomie – Ananda: až všetky knihy usilovne preštudujú a konečne zavrhnú.

V tom okamihu sa stávajú schopnými a hodnými toho: aby mohli dostať do ruky živú knihu. A touto živou knihou si, ó človeče, Ty sám! –

Áno, človek sám je najkrásnejšou, najlepšou, najdokonalejšou, ale súčasne tiež najťažšou knihou, aká môže byť v našej slnečnej sústave.

Celkom slepí a celkom nevedomí sa stanú a musia sa stať vidiacimi a vodiacimi čítaním písaných kníh, čítaním mŕtvych písmen.

Avšak vidiaci a vedomí sa stanú ešte viac vidiacimi a vedomými čítaním v Sebe Samých, čítaním v tej živej knihe vlastného Bytia a celého veľkého Bytia mikrokozmu i Makrokozmu. Kto dosiahol tohto stupňa vo svojom vývoji, o tom sa hovorí: „Ó človeče, ty si veru vystúpil veľmi vysoko.“

Títo vysoko vyspelí ľudia videli večného Otca, skutočne uzreli najvyššie Bytie, keď sme ho slovami vysvetľovali a boli nesmierne potešení, že tiež oni budú privedení k večnému Synovi, k najvyššiemu Vedomiu.

A tým, jedine tým patrí zhora zmienené riešenie:

P-o-z-n-a-j s-á-m s-e-b-a !

Ty Sám s-i ž-i-v-o-u k-n-i-h-o-u, v ktorej máš čítať, a ona, usilovne, preusilovne čítaná Ťa dovedie k všestrannému Sebazoznaniu, a tak k najvyššiemu Vedomiu.

Ako je možné dosiahnuť najvyššieho vedomia?

D-ô-k-l-a-d-n-ý-m v-š-e-s-t-r-a-n-ý-m S-e-b-a-p-o-z-n-a-n-í-m.

A teraz, priatelia, späť k mikrokozmu! K malému ja.

Kto sa skrz naskrz preskúmal! A dôkladne poznal:

2.V.1910

kto preskúmal oko, nevyčísliteľné formy, nekonečne veľkú a mnohonásobného utvárania schopnú ríšu zrakového dotyku a všetky pocity, nevyčísliteľné, príjemné ako aj nepríjemné a tiež neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú zrakovým dotyk v zrakovom vedomí; kto poznal tiež onen mnoho a mnohonásobný smäd po zrakovom ukojení a zrakovom osviežení; -

kto preskúmal a poznal ucho a nespočetné tóny, nekonečne veľkú a veľmi mnohonásobne zloženú ríšu sluchového vedomia, nekonečne veľkú a mnohonásobného utvárania schopnú ríšu sluchového dotyk u a všetky nespočetné pocity, príjemné a tiež nepríjemné ako aj neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú sluchovým dotyk v sluchovom vedomí, kto poznal tiež nespočetne mnohonásobný smäd po sluchovom ukojení a sluchovom osviežení; -

kto preskúmal a poznal nos a nespočetné vône, nekonečnú a veľmi mnohonásobne zloženú ríšu čuchového vedomia: nekonečne veľkú a mnohonásobného utvárania schopnú ríšu čuchového dotyku a všetky nespočetné pocity, príjemné a tiež nepríjemné ako aj neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú čuchovým dotyk v čuchovom vedomí, kto poznal tiež nespočetne mnohonásobný smäd po čuchovom ukojení a čuchovom osviežení; -

kto preskúmal, poznal jazyk a nespočetné šťavy; nekonečne veľkú a veľmi mnohonásobne zloženú ríšu chuťového vedomia, nekonečne veľkú a mnohonásobne zloženú ríšu chuťového dotyku a všetky nespočetné pocity, príjemné, nepríjemné a tiež neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú chuťovým dotyk v chuťovom vedomí; kto poznal tiež nespočetne nespočetný smäd po chuťovom ukojení a chuťovom osviežení; -

kto preskúmal a poznal telo a nespočetné dotýkanie; nekonečne veľkú a mnohonásobne zloženú ríšu hmatového vedomia, nekonečne veľkú a mnohonásobného utvárania schopnú ríšu hmatového dotyku a všetky nespočetné pocity, príjemné, nepríjemné i neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú hmatovým dotyk v hmatovom vedomí; kto poznal tiež nespočetne mnohonásobný smäd po hmatovom ukojení a hmatovom osviežení; -

kto preskúmal a poznal ľudského ducha, nespočetne nespočetné myšlienky: nekonečne nekonečnú, veľmi mnohonásobne a rozmanite zloženú ríšu myšlienkového vedomia, nekonečne veľkú a veľmi mnohonásobného utvárania schopnú ríšu myšlienkového dotyku a všetky mnohonásobné jemné pocity, príjemné i nepríjemné i neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú myšlienkovým dotyk v myšlienkovom vedomí; kto poznal tiež nespočetne nespočetný smäd po myšlienkovom ukojení a myšlienkovom osviežení,

ten sa poznal skrz naskrz

a p-r-e-b-u-d-i-l s-a k najvyššiemu Vedomiu.

A život v tomto Vedomí je premocným životom a pôžitok v tomto premocnom živote je premocným pôžitkom a tento premocný pôžitok je všemocne borivou silou.

A tak je najvyšší čas, aby sa tento človek obdarený veľkou milosťou, ktorý sa prebudil k najvyššiemu Vedomiu, navrátil k Otcovi a aby si vydobyl Zjednotenie s večným Bytím. Ak sa

to nestane, hrozí mu nevyhnutná večná skaza: pretože moc najvyššieho Vedomia je všemocne pôsobiaca a môže vyvolať a privodiť buď večný život alebo večnú smrť.

Ak sa zameria všemoc najvyššieho Vedomia na Zjednotenie s najvyšším Bytím, večný, nezničiteľný život bude výsledkom: ak však zotrvá najvyššie Vedomie v Sebe samom, zničí samo Seba.

Všetko môže moc plne vyvinutého najvyššieho Vedomia v najvyššom stupni vytvoriť a vyvolať: teda buď večný život, Zjednotenie s večným Bytím alebo večnú smrť, večné zničenie bez bezmedznej podstaty večného Bytia.

Tieto myšlienky si je nutné zvlášť dobre zapamätať, pretože bez nich nemôže byť vedomé prebývanie v najvyššom bytí nijak dobre pochopené.

Ukážem hneď poniekaľ určitejšie a jasnejšie: čo to je ona bezmedzná podstata (substrát) najvyššieho Vedomia, ako aj čo je zasnúbenie najvyššieho Vedomia s najvyšším Bytím alebo zasnúbenie večného s večne bezmedzným, alebo Zjednotenie Syna s Otcom, čo vždy je a zostáva to isté.

Skôr než to budem môcť ukázať bližšie, musíme si vysvetliť ešte hlbšie pojem Krstu (ponorenie) v mene Syna. Musím ešte ozrejmiť niektoré myšlienky z ríše, v ktorej sa deje uvedomovanie.

Začneme celkom dolu:

1) Telo, nespočetné spôsoby dotýkania: mäkké, tvrdé, rôzne mäkké a rôzne tvrdé; teplé a studené so svojimi nespočetnými odtieňmi: vodnaté, olejnaté, hryzavé, rezavé, škrabavé, bodavé, jemné, hrubé atď., atď.. Potom všetko toto dotýkanie vykonávané na chodidlách, na prstoch, päte atď., na lýtkach, na kolene, v podkolení atď., na ruke atď., potom všetko to dotýkanie na hlave, spánkoch, na lícach, na perách, na čele, v zátylku atď.. Teda: dotykové vedomie mnohonásobne zložené, mnohotvárnny hmatový dotyk, nespočetné príslušné pocity a príslušne veľký smäd či žiadostivosť.

V týchto niekoľkých pojmoch máte celé prejavené bytie malého, ako aj veľkého (kozmickeho) človeka, celé bytie mikrokozmu a tiež makrokozmu, týchto niekoľkých pojmoch máte celé nekonečné prejavené bytie božie – čo sa týka tela.

A toto naše krásne, áno, toto naše sväté telo je tak dokonalé, je tak obdivuhodne múdro skonštruované, že jeho prostredníctvom môžeme vstupovať do najdokonalejšieho styku s božím telom – našou Zemou.

Tisíce a tisíce predmetov ako jednotlivých prejavov božieho tela sa nás môžu dotýkať a my ich, môžeme takto predmety - či boha (čo do tela) ohmatávať, čím sa v nás vzbudzuje nekonečne zložitá hmatové vedomie na najnižšej úrovni. A toto hmatové vedomie sa v nás prejavuje ako pocit tisícerymi a tisícerymi spôsobmi a vyvoláva smäd čiže žiadosť pôžitku vo sfére prejaveného bytia tela božieho.

A tu máš začiatok, ó, Ty prebúdajúci sa, k najvyššiemu Vedomiu dospieť majúci človeče; tu máš začiatok k dlhej, predlhej krížovej ceste, ktorú musíš prejsť, než sa v Tebe prebudí najvyššie Vedomie, než budeš musieť zniesť to naj-najhroznejšie, aby si dozrel k k vykonaniu slávnej práce – zničeniu celého bolestného prejaveného bytia. Táto sféra prejaveného bytia božieho tela je tak veľká, že by sa o nej mohlo napísať omnoho a omnoho viac. Ja sám sa však pri tom nemôžem dlhšie zdržovať.

Teraz si vezmeme ďalší, druhý stupeň, druhé vývojové štádium:

2) Jazyk, nespočetné šťavy (len jablák rozoznávame 800-900 rôznych druhov, rôznych chutí, rôznych vôní), chuťové vedomie mnohonásobne zložené, mnohotvárnny chuťový dotyk, príslušné pocity mnoho a mnohonásobné, príslušný smäd či veľká žiadostivosť.

Jazyk – malá časť tela, avšak napriek tomu viac než celé telo; pretože jazykom sme spojení s dušou prírodných plodín, so šťavou božieho tela, našou Zemou, ktorú oplodňuje veľký muž – Slnko a ktorá potom vo svojich osobitne zvláštnych telách plodí nespočetné šťavy, aby v nás týmto zjemnelým dotykom a hmatom prebudila ešte jemnejšie a živšie vedomie, aby nás viedla ešte vyššie a doteraz netušeným, mimovoľným, celkom temným a skrytým spôsobom priviedla do styku s atmosférou našej Zeme a istými silami Slnka. Štava jednotlivých vecí je viac než hrubé telo týchto vecí. Preto je tu na tomto stupni vedomie rozšírenejšie, dotyk je živší, pocit vystupňovanejší a musí to byť už polovičný hrdina, ktorý sa odhodlá smäd a túžbu na tomto stupni premôcť a podrobiť si.

Že by sa dalo o tomto k bodu 2. až 3. hovoriť dlhé hodiny, je jasné, ale to si už môžete sami doplniť, ak si preberiete tento part meditatívne.

3) Čuchová činnosť nosa, nespočetné jemné vône, čuchové vedomie, mnohonásobne a jemne zložené, mnohotvárnny jemný čuchový dotyk, príslušné pocity, vo vyšších kruhoch umelo pestované, mnohonásobne mnohé a príslušný smäd či veľká žiadostivosť.

3.V.1910

povšimnite si len, milí priatelia, ako sa prejavene bytie od stupňa ku stupňu stáva stále jemnejším a ako sa jeho hranice rozširujú. Hrubá materiálna hmota je pevne viazaná na jediný bod; to je treba hlbšie pochopiť. Šťavy sa roztekajú a vône unikajú a ďaleko široko sa rozprestierajú.

Vnútorou oblasťou na tomto stupni je nos a jeho obdivuhodná divotvorná činnosť. Budiš tu mimochodom povšimnuté: Nos je tu vyživovacím kanálom nervov a jemnejších telesných orgánov. Príde doba, kedy sa budeme môcť živiť čistou vôňou. Prirodzene: ak sa pričínime a pokorne prijmemo spásne dobrotivé učenie vyššieho poznania a ak sa stále viac a viac budeme zjemňovať, vyháňať sa hrubému a otvárať srdce a zmysly pre vyššie sféry bytia. Pri tomto sa ovšem nemôžeme teraz dlhšie zdržovať. Snáď si o tom budete môcť vyslabikovať viac v niektorej písanej knihe, v lepšom prípade počuť od Vediaceho, alebo v najlepšom prípade si prečítať sám v živej knihe malého alebo veľkého človeka (mikrokozmu alebo makrokozmu) podľa vývojového stupňa, na ktorom sa každý jednotlivec medzi vami nachádza. –

Môj cieľ a úmysel, môj zámer v tejto prednáške je: priviesť Vás k Sebe samým, upozorniť Vás na tú najveľkolepejšiu živú knihu, ktorou ste Vy sami; aby ste sa v tejto svojej živej knihe živo čítajúc, v Sebe samých uvedomili a aby ste v Sebe samých spočinuli. Áno, mojim úmyslom je ešte niečo väčšieho: Ak to bude len trochu možné: priviesť Vás k vedomému prebývaniu v najvyššom Bytí.

Nepresahuje to všetky naše sily? –

Postupujme ďalej v oddanosti.

Teda: Vnútorou oblasťou na tomto stupni je nos a jeho divotvorne divotvorná činnosť, čuchová činnosť. Vonkajšou oblasťou na tomto stupni bytia sú nespočetné vône a ich okruh pôsobenia, pokiaľ sa totiž môžu rozširovať, unikajú zo svojich tiel.

Potom prichádza ríša čuchového vedomia, mnohonásobne a veľmi jemne zložitá. Ak vstúpime do tejto ríše čuchového vedomia vedome cítiac, vedome vnímajúc a vedome rozlišujúc, je to viac než najsilnejší pôžitok najjemnejšieho hmatového dotyku! –

(Ak sa, milé dieťa, ponoríš do svojej vlastnej knihy, objavíš tak veľké bohatstvo, že budeš žasnúť a z celého srdca Boha chváliť a velebiť a Seba s jasotom obdivovať: Počúvaj teda milene ďalej a niečo, pokiaľ je len možné, si zapamätaj.)

Teda: nos, vnútorná oblasť; vôňa vonkajšia oblasť; potom ríša čuchového vedomia, mnohonásobne a veľmi jemne zložitá; potom ríša čuchového dotyku mnohonásobne mnohotvárna a to, čo tu vzniká práve týmto čuchovým dotykom vo sfére čuchového vedomia ako pocit, vnímanie, rozlišovanie, to sa potom prejavuje ako smäd či žiadostivosť. Pri hmatovom dotyku získame niečo na pocite, povedzme 10 a rodí sa smäd či žiadostivosť s desatoro násobnou mocou. Pri hmatovom dotyku získame niečo na vnímaní povedzme 5 a rodí sa smäd či žiadostivosť s päťdesiat násobnou mocou ($10 \times 5 = 50$). Pri hmatovom dotyku získame niečo na rozlišovaní, povedzme 3 a rodí sa smäd či žiadostivosť so stopäťdesiat násobnou mocou ($10 \times 5 \times 3 = 150$). Pri hmatovom dotyku získame niečo na čistom vedomí, povedzme 2 a rodí sa smäd či žiadostivosť s 300 násobnou mocou ($10 \times 5 \times 3 \times 2 = 300$). Hmatové vedomie rodí smäd či žiadostivosť, ktorej moc sa rovná číslu 300.

Pri chuťovom dotyku získavame niečo na pocite, povedzme 100 a rodí sa smäd alebo žiadostivosť s 30 000 násobnou mocou ($300 \times 100 = 30\,000$). Pri chuťovom dotyku získame niečo na vnímaní, povedzme 50 a rodí sa smäd či žiadostivosť ($30\,000 \times 50 = 1\,500\,000$) s mocou, ktorá sa rovná číslu 1 500 000. Pri chuťovom dotyku získame niečo na rozlišovaní, povedzme 30 a rodí sa smäd či žiadostivosť moci, ktorá sa rovná číslu 45 000 000. Pri chuťovom dotyku získame niečo na vedomí, povedzme 20 a rodí sa smäd či žiadostivosť moci, ktorá sa rovná číslu 500 000 000. Vznikajúce vedomie, Svetlo, Syn, rodí smäd a tvorí žiadostivosť. Pri čuchovom dotyku sa rozširujú hranice vedomia a moc žiadostivosti ešte ďalej.

Pri sluchovom dotyku ešte omnoho ďalej.

Pri zrakovom dotyku ešte omnoho ďalej, -

a pri myšlienkovom dotyku do nekonečna.

To je onen nekonečný Syn bezmedzného Otca,

najvyššie Vedomie, ktoré je vo večnosti stvoriteľsky privodené najvyšším Bytím. To je od večnosti Jednorodný Syn Boží.

Zopakujme ešte raz jednotlivé pojmy na 3. vývojovom stupni a potom pôjdeme ďalej.

Teda nos – vnútorná oblasť, vôňa – vonkajšia oblasť; (hranice jednej vône sa príliš ďaleko nerozpínajú, avšak hranice štiav sú ešte obmedzenejšie a hranice pevnej látky sú pevne viazané na jeden bod).

Nos, vnútorná oblasť; vôňa, vonkajšia oblasť; potom mnohonásobne a veľmi jemne zložitá ríša čuchového vedomia; mnohonásobne a veľmi jemne tvárna ríša čuchového dotyku; potom pocity, mnohonásobne mnohonásobné, milé, ako aj nemilé a tiež neutrálne, ktoré vznikajú a zanikajú čuchovým dotykom v čuchovom vedomí a zanechávajú za sebou mnohonásobné vnemy, ktoré sa potom stávajú rozlišovaním vyvolávajúce a obohacujúce čisté vedomie, ktoré potom rodí mnohonásobný smäd a množí žiadostivosť po prejavenom bytí a zväčšuje naše utrpenie po vyšších stupňoch až k neznesiteľnosti.

Vezmime teraz 4. vývojový stupeň:

Ucho, nespočetné tóny, už úplne odhmotnené, sluchové vedomie ešte mnohonásobnejšie a ešte jemnejšie zložité, (je vám známa podivuhodná, pre ľudskú ruku nedostizne zostavená klaviatúra ľudského ucha? Pravým zázrakom je táto klaviatúra!), sluchový dotyk, ešte mnohonásobnejšieho a jemnejšieho utvárania schopný, príslušné pocity, veľmi veľmi jemné, potom príslušné vnemy, hlboko, hlboko skryté, potom príslušné rozlišovanie, sotva s ťažkosťami uskutočniteľné a príslušné čisté vedomie pôsobiace neviditeľne, ale tiež mocne, že prinúti zamilovať sa i do cigánskeho hudobníka, príslušný smäd či žiadostivosť, zžieravá, (históriu Paganiniho asi poznáte,).

O tomto 4. bode nie je treba viac hovoriť. – To jest – podľa okolností. Ja však musím ísť ďalej.

Pristúpme teda k 5. vývojovému stupňu:

Oko, svetlo tela, krásne, podivuhodne lúbezné! mnohonásobne ospevované! To je vnútorná oblasť.

Tvary, svetelné vlny, ktoré k nám prúdia rýchlosťou 300 000 km za sekundu (zvuk 333 m za sekundu), mimoriadne jemné, mnohonásobne mnohonásobné. To je vonkajšia oblasť.

Jej hranice siahajú už za hranice našej slnečnej sústavy. Hľadte a žasnite! Ako ďaleko nás oko uschopňuje poznávať Bezmedzného Otca! a pri láskyplnom poznaní ako ďaleko zjednocovať malého človeka s veľkým človekom (mikrokozmos s makrokozmosom)!

Ó, ty krásne, milé, ó, ty sväto vznešené oko, ty jasne žiariace dvojhviezdie na mojom tele!

Oko,

tvary,

potom sväté zrakové vedomie,

potom celkom panenský zrakový dotyk,

potom príslušné pocity, úplne čisté (celkom zidealizované? nie: v 6. stupni áno),

potom z nich čisto zrodené vnemy pomáhajúce tušiť Boha,

potom z nich čisto zrodené čisté rozlišovanie odrážajúce odlesk Boha,

potom svätý výsledok toho všetkého: prísne čisté vedomie, ktoré v nás samých s bázňou a trasením objavuje Boha,

potom premocný smäd, túžobná žiadosť na tomto stupni priťahujúca k Večnu a Bezmedznu.

6.V.1910

Teraz príde koruna všetkého, 6. stupeň, stupeň nekonečného získavania Vedomia, stupeň najvyššieho nekonečného Vedomia: áno, teraz príde stupeň Syna Božieho v nás a jeho nevýslovná, nepopísateľná nádhera, pred ktorou nebeskí anjeli v úcte a zbožnosti padajú na kolena.

Tomu zodpovedajúce pojmy v mŕtvych literách sú tieto:

1. mysliaci duch v človeku, vnútorná oblasť, svätá, mystická;
2. nevyčísliteľné mnohonásobné myšlienky, vonkajšia oblasť, nekonečná, bezmedzná;
3. ríša myšlienkového vedomia, božsky čistá;
4. ríša myšlienkového dotyku, panensky svätá, panensky počavšia a zrodívšia Jezuliatko, mystérium magnum a predsa nullum;

5. pocity čisto metafyzické, tiež sväté mystérium;
6. vnemy, nekonečne ťažko vnímateľné, opäť veľké mystérium;
7. rozlišovanie, nekonečne ťažko predstaviteľné, taktiež veľké mystérium;
8. vedomie, nekonečne ťažko uvedomovateľné, tiež veľké mystérium;
9. smäd či žiadostivosť, ktorá akonáhle sa plne rozvinie, dovedie dotyčné ego s nevyhnutnou všemocnou silou buď k absolútnemu bezmedznému Vykúpeniu a Spáse, alebo k absolútnej bezmedznej skaze.

Chcete o tom dostať bližšie poučenie?

Priatelía!

Večnú spásu alebo večné utrpenie volí ten, kto k tomu predniesol určité činorodé: Áno! A bez vyslovenia určitého činorodého Áno! Nesmieme vlastne ďalšie veci sprostredkovať a vysvetľovať. Prečo? Aby to nebolo zneuctené a aby zneuctevanie potom nemuselo byť potrestané.

Ak nebolo vyslovené určité Áno!: bude každý ponechaný svojmu vlastnému osudu, ktorý si sám ukoval; pripadne mu vždy len spravodlivo, čo mu podľa jeho zásluhy prislúcha: dobré alebo zlé – v obmedzenom merítku.

Akonáhle ste už túto všesvätú, túto najsvätejšiu pravdu počuli a poznali, budete súdení podľa najvyššej a najsvätejšej pravdy. Pripadne Vám dobro alebo zlo v neobmedzenej, bezmedznej miere.

Povedal som vám, priatelía, toľko a toľko, oznámil som Vám, priatelía, takmer všetko. Toľko aspoň, aby ste mohli dospieť k najvyššiemu cieľu. Môžete sa však tiež ešte vrátiť.
(Podčiarknuté červenou ceruzou)

* * *

Ďalšie, čo by som mal teraz vysvetliť, by sa týkalo úplného a celkom jasného popisu najvyššieho Vedomia, čiže Kristovho Premenenia na hore, alebo dosiahnutia Budhovstva, plného osvietenia, najvyššieho Poznania v najvyššom Sebapoznaní; slávneho dosiahnutia Bohosynovstva, svätého Krstu (ponorenia) v Mene Syna čiže najvyššieho vedomia (védantsky Čít).

A keby som bol toto všetko, 6. stupeň, podľa okolností vysvetlil v polhodine alebo v dvoch, troch hodinách, alebo vo dvoch až troch rokoch, potom, až potom by mohlo nasledovať náležité objasnenie tretieho aspektu: Krstu, Krstu v Mene Ducha Svätého, alebo ako som to sformuloval, vedomého prebývania v najvyššom bytí, čiže ešte stručnejšie povedané najvyššieho Sebavedomia. (V nemčine Selbstbewusst-sein, veľmi dokonalé slovo) – Ánanda, alebo ešte ináč povedané najvyššieho a najsvätejšieho Manželského Zväzku, konečného a úplného vykúpenia a Zjednotenia s Bohom, najvyšším Bytím, čo je vyjadrené inými ľudsky slabými pojmami v mŕtvych písmenách, napriek tomu však vyjadrujú vec dosť názorne, znie:

N-i-č t-u n-i-e j-e.

Toto môže byť pochopené len s Vševedúcnosťou a s najjasnejším jasom najvyššieho Vedomia a podržané len s Všemocou tohto najvyššieho Vedomia.

Pre dnešok toho bolo celkom iste viac než dosť. Pokračovanie podľa okolností inokedy.

Ešte jedno krátke, avšak srdečne srdečné poďakovanie.

Za čo?

Za práve vypočuté ponaučenie.

Všetko, čomu som Vás v tejto hodine učil, naučili ma nepriamo rôzni Majstri, predovšetkým Kristus Pán, Buddha Pán, šrí Šankara Ačarya Pán, Svätý Pavel a iní.

Preto im buď verejne daná najvyššia úcta.

A teraz:

Nech Vás vedú a sprevádzajú na Vašej ceste najsvätejšie požehnania z najvyšších nebeských oblastí, Vy, milé a krásne, Slovom posvätené Božie Dietky!

6.V.1910

Veľké Leváre

Záver (načrtnutý ceruzou) na zadnej strane obalu originálu: Akonáhle je žena schopná rozumieť tomu, nie je viac ženou! Ale – Uctievania hodný Boh, nie bohyňa, ale Boh.

Akonáhle je muž schopný toto všetko pochopiť, nie je ešte nič. Muž musí pochopené uskutočniť. Mužovi patrí, aby bol uctievaný ako Boh až vtedy, keď všetko uskutoční.

Avšak uskutočnenie je pre muža tak ťažké ako pre ženu pochopenie.

Cena a obtiažnosť pochopenia u ženy je 1000.

Cena a obtiažnosť pochopenia u muža je 10. (atď.)

Žena vrelo miluje pochopenie. Pretože žena sama nie je v stave pochopiť.

Preto miluje viditeľného muža. Muž miluje vrelo uskutočnenie. Pretože muž sám nie je v stave uskutočňovať, miluje viditeľnú ženu – uskutočňovateľku.

(Nebožské v človeku chce vládnuť.-)

Mier Najvyššieho

Nech sa znesie sladko

Na celé prejavené bytie.

(Podtrhnuté červenou vlnovkou)

Akonáhle sa však niektorá žena odhodlá k **chápaniu**, nemôže viac milovať viditeľného muža. *(Podtrhnuté červeno)*

Akonáhle sa niektorý muž rozhodne pre uskutočnenie, je pre neho nemožné milovať viditeľnú ženu. *(Toto písmo je podtrhnuté dvakrát červeno.)*